

eolas agus foghlum, tuigse air naduir bithidh tad so tearuint
gach gabhadh a dh'ainmich thu." Bheir mi cead do 'ein gu
bell am fios ta alg urra' air a thagadh euas anns an inninn. Se
o chunnart, cuimhnich gum bell e comasach eolas fhaotalun
da run fo' ur beachd—faodaladh aon so a shiradh airson a dheig
a mhiann, no a neonachas a shasachadh: fear elle airson
fhirinn fhaotalinn a' mach, ta e an comas pearas bhi "e
thoghlum, agus gun chomas doibh gu brath teachd chum eolas
firinn." Nach di'huar righ glie Israel tad so uile air an
bheachdaich sinn agus moran nis mo na 's urrainn dhuitse
bhi agad. Nach do chuir e gu fols a cheist bha dorch
druidhean an ear, ciod e bu mhaith araidh don duine—
saibhras aige, agus gach ni a dh'iarr a shuil ach cluinnibh
suim mar ta aid uile air an cuir ra chelle, "diomhanas, di
hanas, is diomhanas tad uile." Se so sgeul an duine ainme
bha comasach air fior earbsa thoirt air a chuis. An corp ie
dion agus tearmunnach e do seud moran is fearr, a phai
sin deth an duine deante ann an iomhaigh a chruithe
Se so an dachaigh anns am bell air spiriod gabhail combhu
re uine—ta e air a chuir an so mar sgoil—ullachaidh aise
siorruitheachd—ta e air innseadh dhuinne gum bell e n
fhiachaibh air gach creutair an duine stigh a chuir ann
seilbh air ionmhas ta cinnteach, ta seasach, neo-throm ra gh
lan, nach ruith air falbh, nach goid meirlich agus nach lo
teine.

Ach ta eagal orm gum bell sgios ort ga 'm'leanmhuinn
fad, ma thug mi thu troimh aitean dorch gun solus is dui
leam e; na bha dh'u-choille far an do threoraich mi thu cha
thu leas bhi teachd gu co-dhunadh gur ann am dheoin a r
mi e, agus mar eil thu tuigsinn na thubhairt mi agus an s
labhairt anns an do chuir mi mo smuain, an fhirinn bha mi
ri thoirt an lathair, an comh-roinn agus an comh-phairt
agadsa thu fein anns a chuis so. Glacaidh mi nis do la
agus ni mi soillear so mar ni mi ath-innseadh dhuir ann
binn cho aon-fhillteach agus is aithne demh.